

Önképzőköri foglalkozás

2022. július 8. péntek, 9.30-11.00

Németh László Városi Könyvtár, Hódmezővásárhely

Végre ismét találkozás a szeretett Pagonnyal, példátlan hiányzás-áradat, egy hónap alatt KÉT ízben, sosem fordult még elő, de, bízunk benne, nem is fog!!

Ismét kirándul a Pagony, ha egyetlen napra is egyelőre, de Csoportunk nem fogy, hanem lassan növekszik, új tagokkal bővül, és technikai szervező-vezetők, kirándulás-fundáló, mindent észben tartók (megnevezetlenül, de mindenki által tudottan) – kézben (és munkarendben) tartja az eseményeket, a történendőket.

Ma megemlékeztünk egy csodálatos, sok-sok tapasztalatot tartogató nyugat-európai útról Ausztrián, Németföldön, Olaszország csücskén, Lichtensteinen és Franciaországon, Luxemburgon, nomet Svájcra át. Igen, a városok, a múzeumok, a templomok, a köztéri szobrok és emlékhelyek, könyvtárak és szökőkutak... De mégis leginkább a fenséges, mindent uraló, az embert parányivá varázsló, királyi természet: a hegyóriások és szakadékok, odafönn az örök hó birodalma, a vad sziklák, rohanó fellegek, a viharok egy egészen más természetrajza, mint idehaza, a nagy folyók, lezúduló gleccserpatakok, végtelen fenyőerdők, s a Duna, a mi Dunánk, amint csekélyke forrásként nekiered a Fekete-erdőből a Fekete-tengerig... S hogy végül egy lausanne-i luxuslakásban, magasan a Genfi-tó és a túlpárt Francia-Alpokja felett az ember rátaláljon Dédanyja és Dédapja aranykeretbe foglalt képmására...

Azután meg Munkácsy, a nagy hegyek mellé egy másik óriás, igaz magyar: ha Párizsban telepedett is meg, mindig haza-látott. Nemsokára a Pagony megnézheti Békéscsabán néhány nagyszerű, kevésbé ismert képét a Mesternek, ki indulattal tagadta a modernizmust, miközben festői ecsetje nyomán a magyar pusztai vihar impresszionista képbe fordult...